

Um viðskipti við Rússu, kommúnista, o.fl., líklega 1950 - 1953.

Bjarni Benediktsson – Stjórnsmál – Ræður – Rússar – Kommúnistar – Viðskipti – Viðskiptasambönd –
1950 - 1953

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Ræður
Askja 4-4, Örk 3

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Vegna fjandsamlegrar stefnu ríkisstjórnar Júgóslavíu í garð Sovétríkjanna, sem hefur gert áframhald stórfelldrar efnahagslegrar samvinnu Sovétríkjanna og Júgóslavíu ómögulegt, er í viðskiptasamningi þessum gert ráð fyrir, að viðskipti landanna á næsta ári nemi aðeins einum áttunda af því, sem þau voru 1948."

Svohljóðandi tilkynning var vort í blöðunum í Moskva 31 desember s.l. Tilkynning þessi talar sínu ótríðæ mál. Hún segir berum orðum, að rússneska ríkisstjórnin hagi verzlunar og viðskiptasamningum sínum eftir því, hvernig henni fellur við ríkisstjórnir þeirra land, er hún hverju sinni á í samningum við.

Ef rússneska stjórnin telur, að einhver önnur stjórn sé sér eigi nógu undirgefin, þá refsar hún henni með því að draga úr eða eyða með öllu viðskiptum landanna. Með þessu móti hyggst rússneska stjórnin geta náð algerum ráðum yfir þeim þjóðum, sem að verulegu leyti eru háð verzlun og viðskiptum við Rússland.

Nú er það vitað og jafnvel játað af Þjóðviljanum ~~elenzka~~, að í Júgóslavíu er kommúnista-stjórn. Þjóðviljinn hefur meira að segja aldrei viljað gera upp á milli Stalins og Titos. Hann hefur látið í það skína, að deilurnar þeirra í milli væru fjölskyldudeilur, sem bezt færi á að hafa um sem fæst orð, enda mundu þær leysast af sjálfu sér innan skamrar stundar.

Vera kann, að þjóðviljamönnum sé ekki jafn-mikið gefið um Tito og þeir láta í veðri vaka. En ef innri maður þeirra er slíkur, þora þeir ekki að láta hann sjást. Það er skiljanlegt, ^{ef hafi} ef eina afbrot

Titos er það, að hann hefur viljað halda einhverju broti af formlegu sjalfstæði handa sér og stjórn sinni, þrátt fyrir það þó að hann teldi sig jafn góðan kommúnista og sjálfa höfuðpaurana austur í Moskva.

Erlitun um koma
Íslands i sömu
fordæminguna.

Um sömu mundir og kommúnistar halda uppi loddaraleik sínum um föðurlandsást sína hér upp á Íslandi hefði því látið illa í munni þeirra, ef þeir hefði fordæmt Tito. En hvern sem afstaða íslenzkra kommúnista kann í raun og veru að vera til Titos, breytir það engu (það engu) um afstöðu rússnesku stjórnarinnar. Hún segir: Tito hefur brotið á móti mér. Þar af leiðandi fær Júgoslóva ía engin viðskipti (eða sáralítill), að hafa við Rússland.

Það var þessi afstaða sem kommúnistar vildu og vilja enn koma Íslandi gegn Rússlandi. Ætlun þeirra var sú að láta Ísland verða Rússlandi viðskiptalega og fjárhagslega háð. Með því móti töldu þeir, að Rússar fengju óbifanlega aðstöðu til að segja Íslendingum fyrir verkum.

Ráðgerði kommúnista
hindræði.

Að þennan veg þóttust kommúnistar XXXX stefnu sinni örugglaega braut hér á landi en með nokkru öðru móti. Ráðagerðir Áka Jakobssonar og félaga hans um að gera Ísland fjárhagslega háð Rússlandi og hinum alþjóðlega kommúnisma fóru út um þúfur.

Aki Jakobsson, Brynjófur Bjarnason og öll sú hersing kennir núverandi ríkisstjórn, og einkanlega Bjarna Benediktssyni, um að þessi fyrirsetla hafi ekki náð fram að ganga. Það er að vísu rétt, að núverandi ríkisstjórn, og þar með Bjarni Benediktsson, vilja ekki að Ísland verði (Rússland) fjárhagslega háð frekar en nokkru öðru landi. Bjarni XXXX Benediktsson hefur í þessu sömu stefnu og fyrirrennari hans Ólafur Thors, og aðrir á undan honum hafa tryggt. Þeir vilje afla íslenzkum vörum sem

áðra viljet

víðast markaðs, en hvergi vinna það til, að íslenzka þjóðin kaupi markaðina því verði, að afsala sér sjálfstæði sínu.

Undinnill Ákari] Islendingar fognuðu því þegar Rússar keyptu af okkur töluvert af vörum á árinu 1946.

En engum öðrum en kommúnistum dattí ^{þær} í hug, að endurgjald fyrir þau kaup ætti að vera, að kommúnistar skyldu ætíð vera í stjórn á Ísland.

Það er skiljanlegt, að Áka og Brynjófli pætti gott að fá síkan stuðning til valdasetu sinnar erlendis frá, því að þeir vissu að fylgi þeirra með þjóðinni var hverfandi.

Pó að Islendingum dytti ekki í hug að hafa ^{þær} til eilífðar ráðherra í skiptum fyrir ^á töluvert magn af hraðfrystum fiski, þeir vildu þeir halda áfram eðlilegum ^{þá} skiptum við rússnesku þjóðin ^{ef} það væri hægt. Á árinu 1947, fyrsta valda-ári núverandi ríkisstjórnar, voru og gerðir viðtækir viðskiptasamningar við Rússland. Þeir samningar gengu mælt mjög seint og ^{vara} gengu á allan hátt erfiðara en samskonar samningar við Bretta, sem byrjað var á samtímis. Urðu Bretar að hafa forgöngu bæði um verð og magn, aður en Rússar fengist til að binda sig í nokkru.

Það kom mjög fram hjá Rússum, að þeir ^{teldi} ~~sig~~ flestar framleiðsluvörur ^í Islendinga ~~og þær varí par að auki~~ alltof dýrar. Engu að síður tókust samningar á því ári og sýndi það hug núverandi stjórnar til að halda áfram skiptum við Rússu.

Mildu menn ^á Islandi ekki trúa því, að Rússar létu viðskipti sín stjórnast af því, hvort kommúnistar væri í stjórn viðskiptalandanna eða ekki, þó að kommúnistar ~~xx~~ breiddu þeir skoðun mjög út meðal almennings ^{þær að hún hefur mið} og hún hefði nú fengið verulegan

fengist stuðning í yfirlýsingunni gegn Tito frá 31. desember

s.l.

Undanbrögð Rússia]

Kommúnistabjálfannir hér á landi hafa haldið því fram, að íslenzka stjórnin hafi ekki viljað og vilji ekki semja við Rússia um eðlileg viðskipti. Samningar ^{með} frá 1947 hnekkja þessari staðhæfingu svo vel sem frekast má verða. Til viðbótar kemur það, að íslenzka stjórnin hefur æ ofan í æ síðan reynt að taka upp samninga við rússnesku stjórnina, bæði um viðskipti á árinu 1948 og 1949.

Íslenzka stjórnin gaf XXXXXXXXX strax fyrirmæli um það 2. desember 1947, að reyna skyldi að ná viðskiptasamningum við Rússia fyrir Árið 1948. Þessi málaleitun var síðan hvað eftir annað endurtekin á árinu 1948, en ætið svarað með undanbrögðum af hálfu rússneskra stjórnvalda. Því var aldrei neitað algjörlega, að Rússar vildu semja við okkur, en því borið við, að málid væri í athugun eða að hlutaðeigandi stjórnarembættismaður væri veikur. ^{undanbrögðin} Óæsra annað sem sýndi, að Rússar höðfu ekki áhuga á málinu. Úr samningum 1948 varð þess vegna ekki.

Rússar viltu kaupa sínnum

Íslenzka stjórnin hefur á sama veg reynt að fá rússnesku stjórnina til sáminga um viðskipti á þessu ári og gaf um það fyrirmæli strax 8. nóvember á s.l. hausti. Enn hafa engin svör fengist frá rússnesku stjórninni við þessarbeiðni Íslendinga, þrátt fyrir ítrekuð tilmæli af Íslands hálfu. Hefur XXX því verið svarað, að málid væri í athugun, og at tilkynnt mundi verða þegar þeirri athugun væri lokið. Fer því fjarri, að Íslendingar geti áfellst Rússia fyrir að vilja ekki kaupa af okkur vörur. Það er algjörlega á valdi rússneskra stjórnvalda XXXXX sjálfra, hvort þau gera þetta eða ekki. Og á árinu 1947 gerðu þau grein fyrir því, að Rússar ýmist hefðu ekki not fyrir framleiðslu okkur, eða teldu hana

